

Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
48000 Koprivnica - Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: Pn-45/2019-97

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Koprivnici po sutkinji Dragi Parag kao sucu pojedincu u parničnom predmetu stvari prvo tužiteljice Nade Betlehem iz Peteranca, Ulica Braće Radić 26, OIB: 40886351069, drugo tužiteljice Nataše Dolenec iz Koprivnice, Stanka Sulimanovića 11, OIB: 26999988612 i treće tužiteljice Andreje Lonjak iz Koprivnice, Stanka Sulimanovića 11, OIB: 63678060628, sve zastupane po punomoćniku Josipu Mađarić, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Mađarić & Lui iz Zagreba, protiv tužene Opće bolnice dr. "Tomislav Bardek" Koprivnica, Željka Selinger 1, Koprivnica, OIB: 44899993850, zastupana po punomoćniku Marku Golubić, odvjetniku iz Koprivnice i umješača na strani tužene "Croatia osiguranje" d.d. Zagreb, V. Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862, zastupano po punomoćniku Krešimiru Ćurković, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Ćurković & Šanjug iz Zagreba, radi naknade štete, na ročištu radi objave i uručenja odluke dana 30. rujna 2026. godine, u odsutnosti stranaka, temeljem Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 – dalje u tekstu ZPP),

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku OPĆA BOLNICA DR. TOMISLAV BARDEK KOPRIVNICA, OIB: 44899993850, Željka Selinger 1, 48000 Koprivnica, da I. tužiteljici NADI BETLEHEM, OIB: 40886351069, Ulica Braće Radića 26, 48321 Peteranec, na ime neimovinske i imovinske štete isplati ukupan iznos od 48.496,91 EUR sa zakonskim zateznim kamata do 31.12.2022 po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023.g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, kako slijedi:

- na iznos od 43.798,53 EUR od 29. ožujka 2018. pa do isplate
- na iznos od 4.698,38 EUR od 30. rujna 2026. pa do isplate, sve to u roku od 15 dana.

II. Odbija se prvotužiteljica Nada Betlehem u pogledu zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos od 4.698,38 EUR u vremenskom razdoblju od 29. ožujka 2018. pa do 30. rujna 2026. godine kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženiku OPĆA BOLNICA DR. TOMISLAV BARDEK KOPRIVNICA, OIB: 44899993850, Željka Selinger 1, 48000 Koprivnica, da II. tužiteljici NATAŠI DOLENEC, OIB: 26999988612, Stanka Sulimanovića 11, 48000 Koprivnica, na ime neimovinske i imovinske štete isplati ukupan iznos od 30.128,08 EUR sa zakonskim zateznim kamata do 31.12.2022 po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023.g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, kako slijedi:

- na iznos od 29.862,63 EUR od 29. ožujka 2018. pa do isplate
- na iznos od 265,45 EUR od 30. rujna 2026. pa do isplate, sve to u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tužiteljica u pogledu zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos od 265,45 EUR u vremenskom razdoblju od 29. ožujka 2018. pa do 30. rujna 2026. godine kao neosnovan.

V. Nalaže se tuženiku OPĆA BOLNICA DR. TOMISLAV BARDEK KOPRIVNICA, OIB: 44899993850, Željka Selinger 1, 48000 Koprivnica, da III. tužiteljici ANDREJI LONJAK, OIB: 63678060628, Stanka Sulimanovića 11, 48000 Koprivnica, na ime neimovinske i imovinske štete isplati ukupan iznos od 30.128,08 EUR sa zakonskim zateznim kamata koje teku do 31.12.2022 po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023.g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, kako slijedi:

- na iznos od 29.862,63 EUR od 29. ožujka 2018. pa do isplate
- na iznos od 265,45 EUR od 30. rujna 2026. pa do isplate, sve to u roku od 15 dana.

VI. Odbija se tužiteljica u pogledu zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos od 265,45 EUR u vremenskom razdoblju od 29. ožujka 2018. pa do 30. rujna 2026. godine kao neosnovan.

VII. Nalaže se tuženiku platiti tužiteljicama troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 26.667,40 EUR sa zakonskim zateznim kamata koje teku od dana donošenja presude tj. od 30. rujna 2026. godine, do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

VIII. Odbijaju se tužiteljice sa preostalim zahtjevom za naknadu troškova u iznosu od 9.825,00 EUR, uvećanim za PDV kao neosnovanim.

riješio je

I. Dozvoljava se preinaka tužbe prvo tužiteljice Nade Betlehem iz Peteranca, Ulica Braće Radić 26, OIB: 40886351069, drugo tužiteljice Nataše Dolenec iz Koprivnice, Stanka Sulimanovića 11, OIB: 26999988612 i treće tužiteljice Andreje Lonjak iz Koprivnice, Stanka Sulimanovića 11, OIB: 63678060628 kako je zatraženo pismenim podneskom od 19. rujna 2023. godine.

II. Dozvoljava se stupanje umješaca Croatia osiguranje" d.d. Zagreb, V. Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862, da stupi u parnicu na strani tuženika.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Nada Betlehem, II. tužiteljica Nataše Dolenec i III. tužiteljica Andreje Lonjak, podnijele su tužbu protiv Opće bolnice dr. "Tomislav Bardek" Koprivnica, radi naknade štete.

1.1. U tužbi navode da je pok. Josip Betlehem rođen 26. listopada 1948. godine preminuo 16. srpnja 2016. godine bio suprug I. tužiteljice i otac II. i III. tužiteljice. pok. Josip Betlehem liječen je kod tuženika tijekom 2014., 2015. i 2016., a u kojoj je zdravstvenoj ustanovi je i preminuo. Da je 2014. g. prebolio je cerebrovaskularnu sa posljedičnom lijevom stranom oduzetošću. Dana 19. lipnja 2015.g. učinjen mu je operativni zahvat zbog tumorskog procesa na debelom crijevu, te mu je odgovarajućim operativnim zahvatom odstranjen dio debelog crijeva sa uspostavom crijevnog spoja. U tužbi navode da je osim zaostale paralize ruke i noge u donjem dijelu bio dobrog općeg stanja do svoje smrti, da je msct obradom od 16. lipnja 2016.g. učinjenom kod tuženika, a nakon UZV obrade kod pok. Josipa Betlehema da su utvrđene metastatske promjene u VIII odnosno granično područje prema IV segmentu i u VI segmentu jetre. Na kontroli kirurga 06. srpnja 2016. g., a nakon uvida u MSCT gdje su opisane promjene u VI i VIII segmentu jetre postavljena je indikacija za resekciju jetre, te je naručen za bolničko liječenje 08. srpnja 2016.g.. U tužbi navode da je iz priložene medicinske dokumentacije vidljivo kako se prilikom operativnog zahtjeva 14. srpnja 2016.g. kod tuženika pokušala učiniti resekcija desnog režnja jetre, odnosno odstranjenje dijela jetre zbog dvije metastatske promjene u jetri. U otpusnom pismu navedeno je kako je prilikom tog operativnog zahvata došlo do laceracije tj. razdora donje šuplje vene i posljedičnog do masivnog krvarenja. Zbog toga da se odustalo od nastavka planiranog operativnog zahvata te je učinjena hemostaza odnosno zaustavljanje krvarenja iz donje šuplje vene (navedeno je kako je učinjeno šivanje donje šuplje vene i tamponada). Da je bolesnik zbog velikog gubitka krvi prilikom operacije prebačen u jedinicu intenzivnog liječenja u hemoradičnom šoku. Da zbog ponovnog obilnog krvarenja kod pacijenta pristupi se revizijskom operativnom zahvatu u vrlo kratkom vremenu nakon prvotnog zahvata, te da je u medicinskoj dokumentaciji navedeno kako je ponovno šivana donja šuplja vena i učinjena tamponada jer je na mjestu ranijeg šivanja vene, opet došlo do krvarenja.

1.2. U večernjim satima istog dana svega nakon nekoliko sati nakon navedene revizijske operacije da je uslijedila još jedna revizijska operacija, te je u medicinskoj dokumentaciji je navedeno da je na mjestu ispale klipse, došlo do krvarenja iz donje šuplje vene koje se opet prešiju.

1.3. Tužiteljice navode da navedeni opisani postupci nisu bili uspješni i da je Josip Betlehem umro kod tuženika 16. srpnja 2016.g. u 20,00 h zbog hipovolemičnog šoka. Prema dokumentaciji tijekom boravka u JIL pacijent je primio preko 30 koncentrata krvi svježe smrznute plazme, trombocite i faktore koagulacije, ali zbog obilnog krvarenja kod pokojnika se razvio šok pluća kao neposredni uzrok smrti (ARDS).

1.4. Po njihovom mišljenju prilikom liječenja pok. Josipa Betlehema kod tuženika da je došlo do liječničkih pogrešaka i to:

- da su djelatnici prilikom operativnog zahvata ozlijedili donju šuplju venu pokojnika koja nije bila zahvaćena tumorskim procesom i nije bila u području planiranog zahvata, već je tijekom zahvata u pokušaju resekcije dijela jetre došlo do ozljede vene i obilnog krvarenja iz iste. Ozlijeđeni dio tijela koji uopće nije bio predmet operativnog zahvata tj. nastala ozljeda (krvarenje) nije niti adekvatno sanirano. Kako je navedeno da je prilikom operativnog zahvata šivana donja šuplja vena, a očigledno neuspješno jer se vrlo brzo pristupilo novom operativnom zahvatu prilikom je opet prilikom navedeno da je šivana vena, a to širenje nije zaustavilo krvarenje pa je bio induciran. Još jedan operativni zahvat u večernjim satima, koji također nije riješio problem krvarenja.

- ističu kako za navedeni operativni zahvat (e) nedostaju i valjani informirani pristanci pacijenta pok. Josipa Betlehema, a kojim bi isti bio u cijelosti upoznat sa prirodom i tijekom tog zahvata, prednostima i prije svega rizicima i mogućim komplikacijama tog zahvata, a koji nedostatak valjanog pristanka također povlači sa sobom, odštetnu odgovornost tuženika.

1.5. Iznenadna i neočekivana smrt pok. Josipa Betlehema za tužiteljice predstavlja izraziti šok i nenadoknadiivi gubitak, posebice zbog činjenice da je njihov suprug i otac kao generalno zdrav čovjek otišao na planirani elektivni zahvat za koji mu je bilo rečeno "da je rutinski" tužiteljice trpe i trpet će duševne boli zbog gubitka supruga i oca.

1.6. Tužiteljice smatraju kako nije sporna obveza tuženika za naknadu štete nastalu predmetnim štetnim događajem, te se pozivaju na odredbu čl. 1061. st. 1. Zakona o obveznim odnosima dalje ZOO.

1.7. Sukladno odredbama ZOO-a tuženik za liječničku grešku odgovara po principu subjektivne odgovornosti kod koje se krivnja pretpostavlja, a za postavljanje odgovornosti dovoljno je postupanje djelatnika tuženika s običnom nepažnjom, što tužiteljice smatraju da je u ovom štetnom događaju svakako slučaj (odluka Ustavnog suda RH , broj: U-III-3002/2005 od 21. studenog 2007.g.).

1.8. Nadalje napominju kako za liječnike po prirodi stvari ne važi uvijek tkz. standard liječenja, ali uvijek važi "standard postupanja" i upravo u slučaju povrede standarda postupanja postoji odštetna odgovornost liječnika, odnosno tuženika.

1.9. Osim neimovinske štete usred povrede prava osobnosti u vidu duševne boli zbog smrti bliske osobe, tužiteljice su zbog predmetnog štetnog događaja pretrpjele i imovinsku štetu, a sukladno odredbama čl. 1100 i 1001 ZOO, potražuju od tuženika naknadu štete i to:

- I. tužiteljica Nada Betlehem za duševne boli zbog smrti supruga 220.00,00 kuna, za troškove nadgrobno spomenika 20.000,00 kuna, za troškove karmina 2.600,00 kuna, za

pogrebne troškove 8.000,00 kuna, za troškove vijenca i cvijeća i svijeća 2.800,00 kuna, troškove crnine 2.000,00 kuna, ukupno 255.400,00 kuna.

- II. tužiteljica Nataša Dolenec za duševne boli zbog smrti oca 150.000,00 kuna, za troškove crnine 2.000,00 kuna, ukupno 152.000,00 kuna.

- III. tužiteljica Andreja Lonjak za duševne boli zbog smrti oca 150.000,00 kuna, za troškove crnine 2.000,00 kuna, ukupno 152.000,00 kuna.

1.10. Tužiteljice su se obratile tuženiku u mirnom postupku zahtjevom za naknadu štete zaprimljenog kod tuženika 23. kolovoza 2018.g., a na koji zahtjev nije udovoljeno (list 91), stoga su podnijele tužbu protiv tuženika, radi naknade štete.

1.11. Nakon provedenog vještačenja tužiteljice su podneskom od 19. rujna 2023. godine (list 245-251) uskladile tužbeni zahtjev na način:

"I. Nalaže se tuženiku OPĆA BOLNICA DR. TOMISLAV BARDEK KOPRIVNICA, OIB: 44899993850, Željka Selinger 1, 48000 Koprivnica, da I. tužiteljici NADI BETLEHEM, OIB: 40886351069, Ulica Braće Radića 26, 48321 Peteranec, na ime neimovinske i imovinske štete isplati ukupan iznos od 48.496,91 EUR / 365.400,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 29.03.2018.g. do 31.12.2022 po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023.g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku OPĆA BOLNICA DR. TOMISLAV BARDEK KOPRIVNICA, OIB: 44899993850, Željka Selinger 1, 48000 Koprivnica, da II. tužiteljici NATAŠI DOLENEC, OIB: 26999988612, Stanka Sulimanovića 11, 48000 Koprivnica, na ime neimovinske i imovinske štete isplati ukupan iznos od 30.128,08 EUR / 227.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 29.03.2018.g. do 31.12.2022 po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023.g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku OPĆA BOLNICA DR. TOMISLAV BARDEK KOPRIVNICA, OIB: 44899993850, Željka Selinger 1, 48000 Koprivnica, da III. tužiteljici ANDREJI LONJAK, OIB: 63678060628, Stanka Sulimanovića 11, 48000 Koprivnica, na ime neimovinske i imovinske štete isplati ukupan iznos od 30.128,08 EUR / 227.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 29.03.2018.g. do 31.12.2022 po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023.g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne

operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku platiti tužiteljicama troškove ovog parničnog postupka sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana."

2. Tuženik u odgovoru na tužbu se tužbi i postavljenim tužbenim zahtjevima protivi u cijelosti i osporava, kako svoju odgovornost za naknadu imovinske i neimovinske štete tužiteljima i uzročnu vezu između bilo kojeg postupka medicinskog osoblja tuženika i smrtnog ishoda po pok. prednik tužitelja Josipa Betlehema, tako i zatraženu visinu štete.

2.1. Točno je da je pok. prednik tužitelja Josip Betlehem, bio na liječenju kod tuženika tijekom 2016. g. i to zbog multiplih metastatskih promjena na jetri, zbog čaga mu je, nakon dijagnostičke obrade, indiciran i operativni zahvat koji je učinjen nakon preoperativne pripreme, dana 14.07.2016.g. Zbog lokalizacije metastaza, bila je neophodna mobilizacija jetre sto uključuje resekciju suspenzornih ligamenata jetre, te rotaciju parenhima, sto pak uključuje oslobađanje jetre od donje šuplje vene koja je u neposrednom kontaktu s jetrom i s njom povezana sa tri glavne jetrene vene i mnoštvom manjih dorzalnih vena. Veca metastatska promjena jetre u području VIII segmenta nalazila se neposredno iznad utoka desne i srednje hepatalne vene u donju šuplju venu. Za nastavak odstranjenja metastatske promjene, bilo je neophodno resecirati desnu hepatalnu venu na utoku. Dakle, sve poduzete radnje tijekom operativnog zahvata učinjene su s ciljem uklanjanja metastaza i samim tim i pokušaja spašavanja života pok. Josipa Betlehema, stoga krvarenje koje je nastupilo predstavlja komplikaciju u liječenju, a poduzeto je intenzivno praćenje pacijenta i brojni dijagnostički i terapijski postupci s ciljem poboljšanja zdravstvenog stanja nakon operativnog zahvata 14.07.2016.g., no na žalost nije se uspio izbjeći smrtni ishod.

2.2. U smislu navedenog pod toc II., tuženik ističe kako prilikom liječenja pok. Josipa Betlehema njegovo medicinsko osoblje nije učinilo nikakav stručni propust, te da stoga ne postoji njegova odgovornost za naknadu štete tužiteljima.

2.3. Smrtni ishod za pok. prednika tužitelja nastupio je kao rezultat maligne bolesti i ranijih bolesnih stanja organizma na što tuženik nije nikako mogao utjecati. Tužitelji u tužbi, s ciljem stvaranja dojma o odgovornosti tuženika, nastoje ublažiti od ranije teško zdravstveno stanje njihova pok. prednika navodeći kako je bio dobrog zdravstvenog stanja osim sto je, tijekom 2014.g prebolio cerebrovaskularni inzult, a tijekom 2015.g., tumor debelog crijeva Tuženik smatra da su navedene bolesti itekako ozbiljne i u konačnici su utjecale, zajedno s posljednjom dijagnozom malignog tumora jetre, na smrtni ishod, sto proizlazi i iz nalaza obdukcije. Krvarenje uslijed operativnog zahvata, koji je poduzet s ciljem spašavanja života pok. Josipa Betlehema, smatra se komplikacijom u liječenju (a ne liječničkom pogreškom) jer bi bez tog operativnog zahvata, s obzirom na težinu maligne bolesti i od ranije postojeće komorbiditete, letalni ishod bio izvjestan. S obzirom na to, nisu osnovani navodi iz tužbe da su ozlijeđene organske strukture koje nisu bile predmetom operativnog zahvata i takav

zaključak tužiteljica je laički i proizvoljan (kako je opisano po toc. II. odgovora na tužbu). Pri tome valja napomenuti da je nakon operativnog zahvata tijekom kojeg se pojavilo krvarenje, pok. Josip Betlehem intenzivno praćen i poduzeti su svi indicirani dijagnostički i terapijski postupci s ciljem poboljšanja njegovog zdravstvenog stanja.

2.4. Komplikacija ili tzv., sudbinski tijek bolesti" predstavlja neželjeni rezultat medicinskog postupka liječenja koji nastaje unatoč medicinski ispravnom i pravodobno izvedenom postupku, koji je izveden pravilnom uporabom ispravne opreme i sredstava, uz optimalnu organizaciju rada.

2.5. U pravnom smislu, kad je riječ o događaju koji se ne može dovesti u uzročnu vezu s pogreškom u liječenju (a teret dokazivanja uzročne veze između štetne radnje i štete je na tužiteljima), takova medicinska komplikacija predstavlja slučaj. Prema tome slučaj je takav događaj za koji štetnik, odgovornost kojeg se temelji na načelu krivnje, tj. subjektivne odgovornosti, neće odgovarati, a nije sporno kako tuženik odgovara po načelu subjektivne odgovornosti (iz čl. 1045. ZOO-a), koji princip odgovornosti za greške u medicini je potvrđen kako u našoj pravnoj teoriji, tako i u brojnim sudskim odlukama od kojih se ističe Odluka Ustavnog suda RH broj U-III-3002/2005. od 21.11.2007.g.(točka 8. Odluke).

2.6. S obzirom na sve navedeno, tuženik predlaže odbiti tužbene zahtjeve u cijelosti uz naknadu troškova postupka.

3. Umješač Croatia osiguranje d.d. (dalje: umješač) pismenim podneskom od 04. listopada 2019. godine u odgovoru na tužbu naveo je da se pridružuje svim navodima tuženika u ovoj pravnoj stvari. Nadalje smatra da je kod prednika tužitelja u opisanim operativnim zahvatima u tužbi došlo do komplikacije koja je rezultirala smrtnim ishodom. Komplikacija ili tzv. Sudbinski tijek bolesti predstavlja neželjeni rezultat medicinskog postupka liječenja. Kako je i tuženik ispravno naveo u svom odgovoru na tužbu. Umješač osporava zahtjev za naknadu štete te osporava uzročno posljedičnu vezu između nastale štete i predmetnog događaja. Predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev tužiteljica uz naknadu troškova.

4. U svrhu dokaza pročitana je tužba sa prilogima (list 1-91), odgovor na tužbu s prilogima (list 92-100), podnesak umješača (list 105-106), podnesci stranaka sa prilogima i umješača, zapisnik od 12.11.2019. s prilogom, medicinska dokumentacija, zapisnik od 02.03.2020., zapisnik od 01.09.2022. na kojem je saslušan svjedok dr. Tomislav Jerčinović, provedeno je medicinsko vještačenje po Medicinskom fakultetu u Zagrebu (list 201-207, 214-229), podnesak tuženika (list 245-252) sa prilogima, saslušane su tužiteljice kao stranke u svrhu dokazivanja, saslušani su sudski vještaci.

5. Rješenjem Općinskog suda u Koprivnici posl. br. Pn-45/2019-10 od 12. studenog 2019. godine sud je dozvolio Croatia osiguranju d.d., Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862 da stupi kao umješač u ovaj predmet na strani tuženika Opće bolnice dr. Tomislav Bardek Koprivnica, Ž. Selinger bb, OIB: 44899993850 (čl. 206. ZPP-a).

6. Sud je savjesno i brižljivo ocijenio svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/1991, 91/1992, 112/1999, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 84/2008, 96/2008, 123/2008, 57/2011, 148/2011,

25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022 i 155/2023 - dalje u tekstu: ZPP), te je presuđeno kao u izreci presude.

7. Primjenom pravila o teretu dokazivanja u smislu čl. 7. i čl. 219. st. 1. ZPP-a, sud u postupku može utvrđivati samo one činjenice koje su stranke predložile tijekom postupka, te izvoditi samo one dokaze koje su stranke predložile tijekom postupka.

8. Predmet ovog postupka je zahtjev prvo, drugo i treće tužiteljice za naknadu neimovinske i imovinske štete koju su tužiteljice pretrpjele zbog smrti supruga i oca Ivana Betlehema u Općoj bolnici Koprivnica.

9. Između stranaka je nesporno da Opća bolnica dr. Tomislav Bardek ima s Croatia osiguranje d.d. sklopljenu policu osiguranja od Ugovorne profesionalne odgovornosti iz djelatnosti br. 078090016068, za razdoblje od 01. srpnja 2016. do 30. rujna 2016. s limitom osiguranja do 600.000,00 kn (list 99-100).

9.1. Između stranaka je nesporno da je prvotужiteljica Nada Betlehem supruga dok su II. i III. tužiteljice Nataša Dolenec i Andreja Lonjak kćerke pok. Ivana Betlehema, a što je utvrđeno uvidom u priložene rodne listove Matičnog ureda Koprivnica te iz iskaza samih tužiteljica.

10. U ovome postupku sporan je osnov i visina tužbenog zahtjeva.

11. Prema odredbi čl. 1045. Zakona o obveznim odnosima, dalje ZOO, "Narodne novine" 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, propisano je da tko drugome prouzroči štetu dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

12. U ovome postupku sporno je da li je prvi operativni zahvat kod prednika tužiteljica Josipa Betlehema izveden bez njegovog valjano pisanog pristanka.

12.1. Tuženik Opća bolnica dr. Tomislav Bardek odgovara po načelu presumirane krivnje i mora dokazati da je u svemu postupila na način koji je propisan pravilima liječničke struke.

12.2. U ovome postupku sporna je odgovornost tuženika s toga je potrebno utvrditi postojanje subjekta odgovornosti, štetnu radnju, štetu, postojanje uzročne veze između štete i štetne radnje te postojanje odgovornosti.

13. Prema čl. 5. Konvencije o zaštiti ljudskog prava i dostojanstva ljudskog bića u pogledu primjene biologije i medicine (međunarodni Ugovori 13/3) zahvat koji se odnosi na zdravlje može izvršiti samo nakon što je osoba na koju se zahvat odnosi o njemu informirani dala slobodan pristanak na njega, a toj se osobi prethodno daju odgovarajuće informacije o vrsti i prirodi zahvata, kao i njegovim posljedicama i rizicima.

14. Člankom 10. iste konvencije određeno je kako je svako ovlašten znati za svaku informaciju prikupljenu o svom zdravlju.

15. Prema Zakonu o zaštiti prava pacijenta, pročišćeni tekst Zakona (NN 169/04, 37/08 – dalje ZZP) Prava pacijenata, propisuje da bude informiran o svim okolnostima koje su bitne za njegovu odluku da se ne podvrgne nekom zahvatu kao i rizicima koje taj zahtjev nosi.

16. Prema članku 6. ZZP-a pravo na suodlučivanje pacijenta obuhvaća pravo na potpunu obavještajnost i pravo na prihvaćanje ili odbijanje pojedinoga dijagnostičkog odnosno terapijskog postupka.

17. Člankom 8. ZZP-a istog Zakona pacijent ima pravo na potpuno obavještajnost i između ostalog o prednostima i rizicima obavljanja preporučenih prijedloga i zahvata tijekom postupka prilikom pružanja zdravstvene zaštite.

18. Člankom 16. ZZP-a istog Zakona prihvaćanje pojedinog dijagnostičkog i terapijskog postupka pacijent izražava potpisivanjem suglasnosti.

19. Svjedok dr. Tomislav Jerčimović u svome iskazu navodi da se radi o predniku tužiteljice – pacijentu koji je primarno liječen zbog karcinoma debelog crijeva. Iz njegova iskaza proizlazi da je prednik tužitelja bio na pregledu kod ovog svjedoka kad mu je uspostavljena potreba za kirurškim liječenjem i da mu je to i objašnjeno, nakon pregleda od strane onkologa da nije bilo daljnje mogućnosti liječenja kemoterapijom već da je bila potreba kirurškim liječenjem uklanjanje metastaza.

19.1. Sud doznaje da nakon što je pregledan u ambulanti prednik tužitelja da je smješten na odjel digestivne kirurgije i na liječenje.

19.2. Svjedok navodi da je predniku tužitelja u nekoliko navrata objašnjena potreba kirurškim liječenjem i mogućim komplikacijama u tijeku liječenja da je to standardizirani postupak svakog bolesnika.

19.3. Prema pravnom shvaćanju koje je izraženo u odluci Ustavnog suda broj U-III-3002/2005 od 21. studenoga 2007. valjan je samo onaj pristanak na dijagnostički postupak koji je pacijent dao nakon što je obaviješten o mogućim rizicima tog postupka, te samo u tom slučaju nema odštetne odgovornosti bolnice za nastalu štetu.

19.4. Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda posl. br. Rev-2895/2015 od 29. kolovoza 2018. informirani pristanak valjan je samo ako je pristanku prethodila informiranost osobe o proceduri. Ako je osoba dobivenu informaciju pravilno shvatila i na osnovi toga dobrovoljno dala / ustegla pristanak. Da bi pristanak bio pravno valjan bolesnik treba poznavati sve na što daje taj pristanak. Razlog tolike važnosti pristanka stoji u činjenicu i da pristanak izražava temelj slobode osobe i njezinog prava da bude liječena.

19.5. Bolesnik ima pravo uskratiti pristanak na određene tretmane ili kirurške zahvate pa i protivno mišljenju liječnika koji ga liječi jer je samo on sposoban posjedovati cjelovitu predodžbu svih vrijednosti koje su u njegovoj situaciji aktualne.

19.6. Sudski vještaci u svom nalazu i mišljenju (list 229) od 27. travnja 2023. navode da u spisu ne nalaze informirani pristanak za prvu operaciju. Prije prve operacije prednik tužitelja

sada pok. Josip Betlehem je bio svjestan i mogao je biti informiran o svim okolnostima bolesti operativnog zahvata.

19.7. Sudski vještaci na ročištu dana 14. svibnja 2026. godine naveli su da prije bilo kakvog operativnog zahvata mora biti potpisan pristanak i to nakon objašnjenja svega za sam operativni zahvat i da to spada u pravila struke.

19.8. Sud je utvrdio da u ovosudnom predmetu ne pileži pisana suglasnost prednika tužiteljica vezano za izvođenje operativnog zahvata, a tuženik nije pružio dokaze kojima bi osporio navode tužiteljica.

19.9. Pisana suglasnost u ovome konkretnom slučaju koju će pacijent dati li pak uskratiti mora uslijediti odmah nakon priopćenja od strane liječnika, budući da se je radilo o elektivnom (planiranom) zahvatu. Isti mora biti potpisan po pacijentu i liječniku operateru i mora imati datum.

19.10. Iako je dr. Jerčimović kako sam navodi u svome iskazu da je više puta objašnjena pacijentu potreba za kirurškim liječenjem i mogućim komplikacijama trebao je tražiti pristanak ili odbijanje i to odmah nakon što je dao pacijentu sva priopćenja dok sve druge informacije mogao je dati kasnije.

19.11. Dakle, nije postojala situacija kod prednika tužiteljica koja bi bila iznimka od gore navedenog pravila jer isti nije bio u stanju neposredne životne opasnosti pa bi mu time bio život ugrožen. U takvoj situaciji liječnik bi bio dužan izvršiti operativni zahvat bez obzira na pristanak.

19.12. Imajući u vidu citiranu zakonsku odredbu čl. 16. ZZP-a, potpisivanjem navedene suglasnosti pacijent izražava svoju volju prihvaćanjem operativnog zahvata i mogućih posljedica, a to je ujedno i dokument koji je obvezan uz svu medicinsku dokumentaciju koja mora biti prije operativnog zahvata (osim gore iznimnih situacija).

19.13. Ukoliko nema valjanog pristanka smatra se da pacijent u ovome konkretnom slučaju, da operativni zahtjev koji je učinjen kod sada pok. Josipa Betlehema učinjen je bez njegovog pristanka.

19.14. Liječenje bez informiranog pristanka u slučaju neuspješnog liječenja dovodi do odgovornosti za štetu pružatelju zdravstvene usluge.

19.15. Pravo na naknadu štete nakon smrti člana obitelji, zbog nedostatka informiranog pristanka konkretno u ovome slučaju kada je nastupila smrtan posljedica pravo na naknadu štete imaju njegovi zakonski nasljednici i to supruga Nada Betlehem i njegove kćerke Nataša Dolenec i Andreja Lonjak u smislu odredbe čl. 1101. ZOO-a.

19.16. Utvrđeno je da se tužiteljice na nedostatak valjanog informiranog pristanka pacijenta pozivaju ne samo u tužbi i tijekom postupka već i u odštetnom zahtjevu, s toga su neosnovane tvrdnje tuženika i umješaka da tužiteljice na naknadu štete pozivaju se zbog nedostatka pisane suglasnosti tek u pismenom podnesku od 19. rujna 2023. godine.

20. Tuženik kao zdravstvena ustanova odgovara za štetu koju počini njegov zaposlenik u radu ili svezi s radom (čl. 1061 ZOO-a).

21. U ovome postupku je sporno da li je tuženik odgovoran za štetu zbog liječničke pogreške te da li postoji uzročno posljedična veza.

22. Provedeno je medicinsko vještačenje (list 228-229) po Sveučilištu u Zagrebu Medicinskom fakultetu.

22.1. Rješenjem ovog suda od 23. siječnja 2023. naloženo je liječničkim vještacima iz Medicinskog fakulteta - Sveučilišta u Zagrebu odbor za dubena mišljenja da daju nalaz i mišljenje je li prilikom ukupnog liječenja, odnosno izvedenih operativnih zahvata kod prednika tužitelja Josipa Betlehema postupno u skladu pravila struke i jeli poduzeto liječenje u uzročno posljedičnoj vezi s nastalom smrću prednika tužitelja.

22.2. Vještaci navode da je sada pokojni Josip Betlehem (r: 26.10.1948.) zaprimljen je 08.07.2016. g. u OB „Tomislav Bardek u Koprivnici radi planiranog operativnog liječenja metastatskih promjena na jetri.

Tijekom liječenja 2015. g., dana 19.06.2015. g. učinjen mu je operativni zahvat kod tuženika zbog tumorskog procesa na debelom crijevu te mu je odgovarajućim operativnim zahvatom odstranjen dio debelog crijeva sa uspostavom crijevnog spoja.

Na kontroli kirurga 06.07.2016. g., a nakon uvida u MSCT gdje su opisane promjene u VI. i VIII. segmentu jetre, postavljena je indikacija za resekciju jetre, te je naručen za bolničko liječenje.

Prilikom prvog operativnog zahvata 14.07.2016. (početak u 09:15 h, kraj u 12:00 h), u prvom dijelu operacije, kod oslobađanja jetre došlo je do razdora donje šuplje vene s posljedičnim masivnim krvarenjem. Sada je operativni zahvat usmjeren ka zaustavljanju krvarenja.

Ozljedu donje šuplje vene operater je zbrinuo direktnim vaskularnim šavima (šivanjem donje šuplje vene i tamponadom). Kako je pacijent bio hemodinamski nestabilan, hipotenzivan, operater je odustao od planirane resekcije jetre. Poslije operacije, pacijent je prebačen u Jedinicu intenzivnog liječenja.

Međutim, zbog ponovnog obilnog kvarenja s razvojem hemoragičkog šoka pacijent je ponovno prebačen u operacionu salu, te je podvrgnut drugom operacijskom zahvatu (početak u 12:30 h, kraj u 14:05 h). Operater opisuje krvarenje na mjestu šavne linije donje šuplje vene te kvarenje rješava šavima i tamponadom. Poslije druge operacije, pacijent je ponovno prebačen u Jedinicu intenzivnog liječenja.

Tijekom nekoliko sati boravka u jedinici intenzivnog liječenja ponovno su prisutni znaci hipovolemičkog i hemoragičkog šoka te operater postavi indikaciju za ponovnom operacijom. Treća operacija bila je istog dana (početak u 20:55 h, kraj u 21:45 h). Tijekom operacije opisuje se manja količina krvi u abdomenu, na mjestu ispale klipse manje krvarenje iz donje šuplje vene koje se prešije. Poslije operacije, pacijent je ponovno prebačen u Jedinicu intenzivnog liječenja gdje se nastavlja liječenje.

Tijekom boravka u JIL-u, pacijent je primio preko 30 doza koncentrata krvi, svježe smrznute plazme, trombocite i faktore koagulacije. RR 50/20, oliguričan ili posve anuričan, i širokih i nereaktivnih zjenica. Cirkulatorno ga nije moguće stabilizirati te zbog obilnog gubitka krvi nastupa hipovolemijski hemoragični šok i multiorgansko zatajenje u vidu zatajenja bubrega,

razvoja ARDS-a i opsežnog edema mozga, te umire 16.07.2016. g. u 22:00 h. Nakon smrti prednika tužitelja provedena je obdukcija kojom se u bitnom utvrdi stanje nakon otvaranja trbušne šupljine (potrbušnica zamućena, u gornjem dijelu trbušne šupljine s desne strane nadu se ugrušci krvi oko 300 cm, u području donje šuplje vene nadu se kirurški šavi koji dobro drže, na prerezu kroz jetru nadu se tumorski, bjelkasti čvorovi promjera 3 i 4 cm, od kojih je jedan neposredno uz donju šuplju venu. U obdukeijskom zapisniku postavljene su dijagnoze ope ateroskleroze teškog stupnja, vezivnih promjena na srčanom mišiću, zadebljanje i proširenje lijeve klijetke srca, ishemijske promjene bazalnih ganglija, akutni opsežni edem mozga, akutni respiratorni distres sindrom, metastatski tumor jetre, stanje nakon razdora donje šuplje vene, prisutnost krvi u trbušnoj šupljini (300 mL), stanje nakon odstranjenja zavojitog dijela debelog crijeva zbog zloćudnog tumora prije godinu dana, stanje nakon kirurškog otvaranja trbušne šupljine prije dva dana zbog pokušaja odstranjenja.

22.3. Vještaci navode da je prednik tužitelja bolovao prije hospitalizacije 8.7.2016. od: Metahepatitis, insultus cerebrovascularis Haemipareiss lat. Sin. Hypertensio arterijalis, aeklinus, da smrtni ishod 6.7.2016. nije u uzročno posljedičnoj vezi s malignom bolesti jetre i ranijim bolesnim stanjima organizma. Liječenje je poduzeto u OB dr. T. Bardeka od 14. do 2.7.2016. je u uzročno posljedičnoj vezi s nastupom prednika tužitelja. Smrtni ishod prednika tužitelja nastupio je kao posljedica masivnog krvarenja a do njega je došlo tijekom prvog operativnog zahvata pri čemu je tijekom mobilizacije jetre došlo do patogene ozljede donje šuplje vene. Sama ozljeda donje šuplje vene tijekom operativnog zahvata resekcije jetre zbog odstranjenja metastaza u konkretnom slučaju predstavlja komplikaciju u liječenju. Tijekom provođenja operativnog zahvata i kasnije provedbom obdukcije utvrđena je prisutnost metastaze u području jetre. Metastaza se nalazila ispod utora desne i srednje vene u donju šuplju venu što bitno otežava resekciju i povećava rizik od nastupa komplikacija. Prvi i drugi, treći operativni zahvat urađeni su opravdano no smatraju da je kod ovih operativnih zahvata ozljedu donje šuplje vene trebao zbrinuti specijalist, vaskularni kirurg i da je tu propust u liječenju. OB Koprivnica ima nekoliko specijalista vaskularnih kirurga, a koji su upravo najmeritorniji za zbrinjavanje ozljeda krvnih žila, a o čemu se radilo u konkretnom slučaju. Da nije moguće tvrditi dali bi prednik tužitelja preživio štetni događaj da je vaskularni kirurg ili se uključio u nezgode nakon ozljede donje šuplje vene ali bi šanse za preživljavanje bile veće. U nalazu se navodi da ne nalaze informirani pristanak za prvu operaciju.

23. Tužitelj u pismenom podnesku od 19. rujna 2023. godine navodi da vještaci su u mišljenu istaknuli kako smrtni ishod 16. srpnja 2016. pokojnog Josipa Betlehema nije u uzročno posljedičnoj vezi s malignom bolesti jetre i ranijim bolesnim stanjima organizma te zaključuju kako je smrtni ishod prednika tužiteljica nastupio kao posljedica masivnog krvarenja, a da je kod drugog i trećeg operativnog zahvata ozljedu trebao zbrinjavati specijalist vaskularni kirurg, a kojih tuženik ima nekoliko i koji je najmeritorniji za zbrinjavanje ozljeda krvnih žila.

Ne zbrinjavanjem ozljede donje šuplje vene od strane odgovarajućih specijalista dolazi do propusta u liječenju, umanjenja šanse prednika tužiteljica za preživljavanje i samim time medicinske pogreške u liječenju prednika tužiteljica.

Naime, liječenje ne mora uvijek dovesti do izlječenja pacijenta, no, da bi se zdravstvena ustanova oslobodila odgovornosti za štetu i u slučaju neuspjeha liječenja, nužno je da je

poduzela sve dijagnostičke i terapijske postupke prema pravilima liječničke struke, koji bi doveli do liječenja koje je moglo spasiti život pacijenta.

Iz gore navedenog jasno je vidljivo da i naša sudska praksa prihvaća teoriju „izgubljene šanse“, tj. odštetne odgovornosti koje ne bi bilo samo onda kada bi se moglo tvrditi da ni u jednom segmentu procedure nema propusta zdravstvene ustanove, što u predmetnoj pravnoj stvari nije slučaj, da u presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Rev-664/06 od 17.01.2007.g. istaknuto je sljedeće: “Kako to pravilno ocjenjuje prvostupanjski sud, okolnost što je prilikom prijama i liječenja pravnog prednika tužitelja izostala potrebna dijagnostika, a što je dovelo do pogrešnog tretiranja koje bi moglo spasiti život istog, u uzročnoj su vezi s njegovom smrću.”

23.1. Naime, vještaci su u svom mišljenju utvrdili kako bi zbrinjavanje ozljede od strane specijalista vaskularnih kirurga tijekom druge i treće operacije dale očekivano veću šansu za preživljavanjem pok. Josipa Betlehema.

23.2. Tužiteljice ističu kako sudska praksa nedvojbeno govori da je bolnica odgovorna za naknadu štete za slučaj da nema pacijentov valjani informirani pristanak (i to bez obzira da li je tijekom liječenja - zahvata počinjena liječnička pogreška ili ne).

Sve navedeno potvrđuje dosadašnje navode tužiteljica iz tužbe, kao i tijekom cijelog postupka, da je prilikom liječenja pok. Josipa Betlehema kod tuženika došlo do propusta te je počinjena medicinska pogreška, kao i da predniku tužiteljica nisu objašnjeni rizici operativnog zahvata niti je on na iste pristao, a zbog čega je tuženik u obvezi naknaditi nastalu štetu tužiteljicama.

24. Tuženik u pismenom podnesku od 21. rujna 2023. godine prihvaća nalaz i mišljenje vještaka u dijelu u kojem vještaci utvrđuju kako je uzrok smrti pok. prednika tužitelja komplikacija u liječenju u vidu masivnog krvarenja do kojeg je došlo zbog ozljede donje šuplje vene tijekom operativnog zahvata resekcije jetre. Vještaci pojašnjavaju, a kako je tvrdio i tuženik, da ozljeda donje šuplje vene kod ovakve vrste operacije predstavlja komplikaciju u liječenju, a ne liječničku pogrešku, zbog prisutnosti metastaze koja se nalazila neposredno iznad utoka desne i srednje hepatalne vene u donju šuplju venu, što bitno otežava resekciju i povećava rizik od nastupa komplikacija. Vještaci utvrđuju da je i drugi i treći operativni zahvat učinjen opravdano.

24.1. Iz navoda vještaka može se zaključiti da prilikom liječenja pok. prednika tužitelja nije učinjena nikakva liječnička pogreška, te da stoga ne postoji odgovornost tuženika za naknadu štete jer, prije svega, ne postoji postupak liječnika tuženika koji bi bio protivan pravilima struke i ne postoji uzročna veza između postupaka koji bi bili protivni pravilima struke i nastupjelog smrtnog ishoda po pok. pacijenta Betlehema, već je smrtni ishod nastupio kao posljedica komplikacija u liječenju.

24.2. Prema tome slučaj je takav događaj za koji štetnik, odgovornost kojeg se temelji na načelu krivnje, tj. subjektivne odgovornosti, neće odgovarati, a nije sporno kako tuženik odgovara po načelu subjektivne odgovornosti (iz čl. 1045. ZOO-a), koji princip odgovornosti za greške u medicini je potvrđen kako u našoj pravnoj teoriji, tako i u brojnim sudskim odlukama od kojih se ističe Odluka Ustavnog suda RH broj U-III-3002/2005. od 21.11.2007.g. (točka 8. Odluke).

24.3. Što se tiče utvrđenja vještaka da propust u liječenju nalaze u tome da je ozljedu donje šuplje vene trebao zbrinjavati specijalist vaskularni kirurg, da Opća bolnica Koprivnica ima nekoliko specijalista vaskularnih kirurga, no da niti tada, da jest operirao vaskularni kirurg ne mogu tvrditi bi li pok. prednik tužiteljica preživio, ali da bi šanse za njegovo preživljavanje bile veće.

24.4. Tuženik navodi kako ovi navodi vještaka nisu od značaja za ovaj postupak jer tužitelji u činjeničnom opisu tužbe nisu naveli ništa niti približno o tome da adekvatni liječnik specijalist nije zbrinjavao komplikaciju u vidu krvarenja, već jedino tvrde da sama ozljeda donje šuplje vene predstavlja pogrešku u liječenju (a vještaci jasno navode da se radi o komplikaciji, a ne o pogrešci) zbog čega je pok. prednik tužitelja preminuo i o tome detaljno činjenično opisuju u tužbi.

24.5. Isto tako, sve i kad bi se prihvatila ovakva utvrđenja vještaka, jasno je da ne postoji uzročna veza između propusta u liječenju i nastupile smrtne posljedice, jer vještaci navode kako ne mogu tvrditi bi li pok. prednik tužiteljica preživio i da jest drugi i treći operativni zahvat poduzeo vaskularni kirurg, a teret dokaza uzročne veze jest na tužiteljima (kako je već ranije navedeno).

24.6. Pri tome vještaci navode u sadašnjem vremenu da tuženik ima nekoliko specijalista vaskularnih kirurga, što je točno da sada ima, no u vrijeme štetnog događaja (u srpnju 2016.) nije imao.

24.7. U konkretnoj situaciji jasno je da se radilo o iznimno hitnim operacijama kod kojih nema niti minute odgode, a kamoli koji sat odgode jer bi pacijent iskrvario i zato je u takvoj situaciji komplikaciju zbrinjavao operater koji je specijalist kirurg, subspecijalist abdominalne (digestivne) kirurgije i apsolutno je kompetentan istu zbrinjavati i u ničemu nije postupio protivno pravilima struke prilikom druge i treće operacije, a koliko su zahvati bili hitni pokazuje i činjenica da su svi poduzeti istoga dana.

24.8. Tuženik u očitovanju objašnjava da se zbog masovnog i obilnog krvarenja pristupilo hitnom i neposrednom zbrinjavanju lezije krvne žile koja je zbrinuta na kirurški korektan način i također, kod druge i treće reoperacije pristupilo se hitno i neodgodivo i postupilo prema nalazu i prema pravilima struke, a i vještaci ne navode da bi prilikom druge i treće operacije bilo što bilo poduzeto protivno pravilima struke.

24.9. Nadalje, upravo odgoda zahvata u konkretnom slučaju značila nepružanje potrebne i hitne medicinske skrbi s sigurnim legalnim ishodom, a potrebne vještine zaustavljanja krvarenja oštećene krvne žile ulaze u domenu i kompetencije opće kirurgije, tim više jer se nije radilo o nikakvoj rekonstrukciji krvne žile, već zaustavljanju krvarenja.

24.10. Da ovakvu komplikaciju je ovlašten zbrinuti i opći kirurg, a kamoli subspecijalist abdominalne (digestivne kirurgije), posebice u ovako hitnoj situaciji kada nema na raspolaganju vaskularnog kirurga. I prema Pravilniku o specijalističkom usavršavanju doktora medicine, Prilog II –programi specijalizacija, jasno je pod programom specijalizacije

iz abdominalne kirurgije navedeno da specijalist abdominalne kirurgije ima kompetencije u sklopu vaskularne kirurgije obaviti angiokirurški zahvat i kontrolu krvarenja i šave krvne žile.

25. Umještač u pismenom podnesku od 15. ožujka 2024. navodi da ne spori nalaz i mišljenje u dijelu u kojem vještaci utvrđuju da sama ozljeda donje šuplje vene tijekom operativnog zahvata resekcije jetre zbog odstranjenja metastaza u konkretnom slučaju predstavlja komplikaciju u liječenju, što je dovelo do masovnog krvarenja i u konačnici, na žalost, smrtnog ishoda prednika tužitelja. Provedenom obdukcijom utvrđena je prisutnost metastaze u području VIII. Segmenta jetre te kako se ista nalazila neposredno iznad utoka desne i srednje hepatalne vene u donju šuplju venu, bitno je otežana resekcija i povećan je rizik od nastanka komplikacija.

Vještaci nadalje navode da su drugi i treći operativni zahvati urađeni opravdano.

25.1. Međutim, umještač ne može prihvatiti navode vještaka da postoji propust u liječenju jer da je prilikom obavljanja drugog i trećeg operativnog zahvata ozljedu donje šuplje vene trebao zbrinjavati specijalist vaskularni kirurg.

26. Tužitelji su dužni dokazati uzročnu vezu između radnje tuženika i štetne posljedice, što je u konkretnom slučaju izostalo. Odgovornost tuženika, kao osiguranika umještača, ocjenjuje se prema načelu presumirane krivnje, a ne objektivne odgovornosti, kako to proizlazi i iz prakse Ustavnog suda broj UIII/ 3002/2005 od 21. studenog 2007. godine.

27. Bolnica za liječničku grešku odgovara po načelu presumirane krivnje, što znači da ona mora dokazati da je u svemu postupila na način koji je propisan pravilima liječničke struke, te da do štete nije došlo ni zbog obične nepažnje liječnika koji je provodio zahvat.

28. Tužitelj je dužan dokazati da bi drugačije postupanje tuženika dovelo do povoljnije posljedice za pokojnog prednika, a to zasigurno nije navod vještaka da propust isključivo postoji iz razloga jer u 2. i 3. operaciji nije sudjelovao vaskularni kirurg – kirurški šavi vene su uredni s održanim stanjem, te u to doba tuženik nije ni imao na raspolaganju vaskularnog kirurga, a radilo se o hitnoj operaciji. Obzirom da ne postoji propust tuženika, neosnovan je zahtjev tužitelja za naknadom štete.

29. Vještaci u dopuni nalaza navode da tuženik i umještač u svojim podnescima prigovaraju nalazu i mišljenju u dijelu u kojem navode da je ozljedom donje šuplje vene trebao zbrinjavati specijalist te da se radi o hitnim operacijama, a u bolnici nije bilo specijalista vaskularnog kirurga i nije bilo vremena za čekanje na početak operacije satima.

29.1. Da iz priložene medicinske dokumentacije proizlazi prvi operativni zahvat izveden je u četvrtak 14.7.2016. (početak 09:15 h: 12 sati, drugi operativni zahvat izveden je u četvrtak početak 12:30 kraj 14,05 sati, treći operativni zahvat izveden je istog dana početak 20:55 kraj 21:45 h.

29.2. Prvi i drugi operativni zahvati provedeni su u radno vrijeme te je za očekivati da je vaskularni kirurg bio prisutan u bolnici, samo trajanje prve operacije ukazuje na to da je već tada trebao biti u najmanju ruku konzultiran vaskularni kirurg budući se radilo o zahtjevnoj lokalizaciji koja je uključivala krvnu žilu i očitro vrlo zahtjevu operaciju.

29.3. Treći operativni zahvat izveden je izvan radnog vremena međutim budući se radilo o ponovljenom masivnog krvarenju kod cjelodnevnog nestabilnog pacijenta smatraju da je vaskularni kirurgu trebao biti upućen u zbivanje i pozvan na zbrinjavanje.

29.4. U cijelosti ostaju kod svojih navoda te smatraju propustom činjenicom da u liječenje prednika tužitelja nije bio uključen vaskularni kirurg, ukoliko je vaskularni kirurg u radno vrijeme bio prisutan u bolnici. Stoga ostaju kod nalaza i mišljenje od 27.4.2023.

30. Na ročištu glavne rasprave dana 14. svibnja 2026. sud je saslušao sudske vještake (list 545-550).

30.1. Na pitanje umješaca kako obrazlaže svoje navode da šanse za preživljavanje prednika tužiteljica očekivano bile veće da je i vaskularni kirurg preuzeo ili se uključio u liječenje kad i sami u svojem mišljenju navodi da su u području donje šuplje vene kirurški šavi uredno napravljeni te se dobro drže, navodi "da usuglašeno da kod ovakvih ozljeda donje šuplje vene je veliko iskustvo vaskularnog kirurga ukoliko je dostupan, vrlo važno za pravilno zbrinjavanje same ozljede naime vaskularni kirurzi gotovo svakodnevno u svojoj praksi se susreću sa zbrinjavanjima arterija i vena, nije isto pristupiti zbrinjavanju ozljede arterije i ozljede vene, posebno ka su ti ovakve velike ozljede koje mogu biti životno ubrzavajuće, s toga smatramo da iskustvo vask. kir. Je moglo u ovome slučaju pomoći. I možda n ebi došlo do tog ishoda. No isto tako nije moguće 100% isključiti i isti ishod i da je zbrinjavanju pristupio vaskularni kirurg. Smatramo da bi šanse predmeta tužitelja za preživljenje bile veće da je zbrinjavao ozljede vene pristupio sub, spec. Vaskularne kirurgije. Tim prije što su prve dvoje operacije koje su zapravo krucijalne u ovoj priči se zbivale u prije podne, prva negdje oko 10.00h, a druga negdje oko 13.00h."

30.2. Dalje vezano uz nalaz uz obdukcijskog zapisnika da je pri provođenju obdukcije mogućnosti utvrđenja kvaliteta držanja šavova manja nego što je sama standardna vrijednost šavova kada se krvna žila nalazi pod tlakom. Iz med. dokumentacije je vidljivo da je prednik tužitelja kada je nakon treće operacije primljen u jedinicu intenzivnog liječenja u jednom navratu imao krvarenje, prolazak svježje krvi na dren, a i tijekom obdukcije je u trbušnoj šupljini utvrđeno oko 300ml zgrušane krvi. Međutim sama ta zadnja operacija je manje značajna za nastup smrti budući da je u obdukcijskom zapisniku navedeno da je neposredan uzrok smrti razvoj akutnog respiratornog distresnog sindroma, a koji se razvio uslijed dugotrajnog hipogalemijskog šoka zbog krvarenja.

Na pitanje koju točno radnju bi vaskularni kirurg mogao poduzeti dodatno da bi šanse za preživljavanje bila veća s obzirom na navode da su šavovi uredno izvedeni, navodi "da ne znaju iz med. dok. kakvi su šavovi i kako su postavljeni nakon prve i druge operacije, imamo opis šava koji je utvrdio obducent, nakon treće operacije. Kada je čovjek bio u hipotenziji suficijentnost funkcijama sama šava može se utvrditi samo i živog čovjeka i to tijekom operacijskog zahvata, a ne može se nikako deciderano utvrditi samom obdukcijom bez krvotoka. Iz med. dok. Proizlazi da šavi nakon prve i druge operacije očito nisu držati budući da je prednik tužitelja izgubio toliko krvi koja je nadoknađivana kao i da je i druga i treća operacija indicirana upravo zbog krvarenja. I u svom nalazu i mišljenju nismo naveli da bi prednik tužitelja sigurno preživio da se uključio vaskularni kirurg međutim vaskularni kirurg bi očekivano mogao kompetentnije riješiti situaciju na ozlijeđenoj krvnoj žili nego abdominalni kirurg."

30.3. Vještak je odgovorio na pitanje da li se u tom samom operativom zahvatu, da li je za očekivati komplikaciju koja se dogodila odgovorio da ne očekuje takvu moguću komplikaciju, ali ona se ipak desila, koji je bio moment presudan i zašto je to nastalo točno je nemoguće odgovoriti.

Na daljnje pitanje s obzirom da je onkolog preporučio prije operacije učiniti PCT ima li razloga da to kirurg nije ispoštovao i da li bi možda plan liječenja kod prednika tužitelja bio drugačiji nego što je bio, odgovorio je da to ne bi utjecalo na samu operaciju, jer se očekuje da bi i dalje bile presadnice na jetri.

30.4. Prof. dr. sc. August Miljč ima osobna saznanja da u Općoj bolnici postoji vaskularni kirurg dr. Wajih Hammouda koji je bio zaposlen te 2016. godine te ga osobno poznaje.

30.5. Sudski vještaci ostali su u cijelosti kod svog nalaza i mišljenja te dopuna nalaza i mišljenja.

31. Ovaj je sud prihvatio nalaz i mišljenje te dopunski nalaz i mišljenje kao i očitovanje vještaka s obzirom da su sudski vještaci postupili po zadatku suda koji im je određen rješenjem Pn-45/2019 od 23. siječnja 2023. godine te su odgovorili na sva postavljena pitanja stranaka u ovome postupku.

32. Sud je odbio prijedlog umješača da se sasluša kao svjedok dr. Nenad Bijelić iz razloga što iskaz ovoga svjedoka ne bi imao odlučnog utjecaja na donošenje drugačije odluke tim više što isti nije sudjelovao u operaciji prednika tužiteljica.

33. Iz iskaza svjedoka dr. Tomislava Jerčimovića proizlazi da je predniku tužiteljica učinjen prvi zahvat, a nije se mogao sjetiti kada. Pacijent je liječen zbog bolesti debelog crijeva zbog kojeg je i operiran, da za vrijeme liječenja nije se ustanovljeno da bolesnik ima udaljene metastaze na jetri. Navodi da bi u nekom periodu nakon godinu ili dvije na redovnim kontrolama utvrđeno novo nastale metastaze na jetri koji je principu je plan je bio i s onkološke strane kirurški odstraniti, jer je to jedini način odstranjenja metastaza. Bolesnik je došao s tim novim nalazom kod njega na pregled kada je uspostavljanja potreba za kirurškim liječenjem, što je i njemu objašnjeno. Nakon pregleda od strane onkologa nije bilo daljnje mogućnosti liječenja kemoterapijom, već je bila potreba kirurškim liječenjem uklanjanje metastaza. Radilo se o dvije veće metastaze desnog jetrenog režnja, tako da nije bilo moguće samo uklanjanje dvije veće metastaze, već je postojala potreba za resekcijom desnog jetrenog režnja. Tijekom operativnog zahteva postoji potreba venska cirkulacija jetre, te tijekom operativnog zahteva treba odvojiti u principu dio jetre koje treba otkloniti potrebno je odvojiti od donje šuplje vene koja je anatomske usko vezana uz jetru. Sama metastaza bila je neposredno uz taj dio šuplje vene i prilikom prepariranja, odnosno odvajanja od iste došlo je do nehotične povrede priležeće vene na samom utoku desne hepatalne vene. Dolazi do obilnog krvarenja u kratkom vremenskom roku i pristupa se sanaciji navedene ozljede. Nakon te ozljede pacijent se prima u jedinicu intenzivnog liječenja radi niskog tlaka.

33.1. Sud doznaje iz njegovih iskaza da je neposredno nakon toga i nakon stabilizacije bolesnika dolazi do ponovne pojave krvi, uz znakove nestabilnosti bolesnika zbog čega se

bolesnik ponovno podvrgne reviziji, odnosno zahvatu tijekom kojeg je dodatno učinjeno prešivanje donje šuplje vene, odnosno mjesta ozljede. Isti dan u večernjim satima bolesnik ponovno postaje nestabilan, radi čega se ponovno inducira preoperacija zbog sumnje na ponovno krvarenje, ali se ono ne nađe, odnosno nađeno je manje krvarenje na ispadu klipse. S obzirom na godine pacijenta i na stres prilikom liječenja i ranije bolesti koja je trajala oko tri godine, došlo je do smrti.

32. Prema odredbi čl. 10. st. 2. ZOO-a sudionik u obveznom odnosu u ispunjavanju obveze iz svoje profesionalne djelatnosti mora postupati s povećanom pažnjom po pravilima struke.

33. Tuženik i umješlač tvrde da prilikom liječenja pok. prednika tužiteljica nije učinjena nikakva liječnička pogreška, i da ne postoji uzročna veza postupaka prilikom operativnog zahvata već da je smrtni ishod nastupio kod prednika tužiteljica kao posljedica komplikacija u liječenju.

33.1. Komplikacije u liječenju predstavljaju neželjeni rezultat do kojeg je došlo unatoč ispravnom i pravodobno izvedenom postupku u liječenju.

34. Provedenim vještačenjem je utvrđeno da je smrtni ishod prednika tužiteljica nastupio kao posljedica masovnog krvarenja, a do njega je došlo tijekom prvog operativnog zahvata kako navode sudski vještaci u nalazu i mišljenju, pri čemu je u tijeku mobilizaciji jetre došlo do patogene ozljede donje šuplje vene te da sama ozljeda donje šuplje vene tijekom operativnog zahvata resekcije jetre zbog odstranjenja metastaze u ovome konkretnom slučaju predstavlja komplikaciju u liječenju.

35. Ovaj sud smatra da potrebno je utvrditi da li postoji krivnja da li je zdravstveni radnik (operator) prouzročio štetu namjerno ili s nepažnjom.

Namjeno postupa onaj koji postupa znajući i hotimice dok s nepažnjom postupa onaj koji ne upotrijebi potreban stupanj pažnje, onu pažnju koju bi upotrijebio prosječan dobar liječnik – zdravstveni radnik.

36. Ovaj sud smatra da zdravstveni radnik dr. Tomislav Jerčimović nije prouzročio štetu predniku tužiteljica namjerno budući da je utvrđeno da je upravo on kao abdominalni kirurg bio ovlašten da izvrši takve zahvate.

36.1. Obična nepažnja se predmnijeva kao najbliži oblik i stupanj krivnje štetnika.

37. Tuženik i umješlač ne prihvaćaju navode sudskih vještaka da kod ovakve vrste operativnih zahvata ozljedu donje šuplje vene kod prednika tužiteljica trebao je zbrinjavati vaskularni kirurg i da je to propust u liječenju.

38. Utvrđeno je da je prvi zahvat (prva operacija je trajala od 09:15 do 12:00 sati) bio neuspješan i doveo je do komplikacija koje su ponovno zahtijevale reoperaciju u kratkom vremenu istoga dana tj. 14. srpnja 2016. godine u 12:30 sati do 14:05 sati, a sudski vještaci istakli su da je već nakon prvog operativnog zahvata operator trebao konzultirati se sa vaskularnim kirurgom, a naročito što je učinjen drugi operativni zahvat.

38.1. Kako je utvrđeno da je došlo do propusta u liječenju iz razloga što je dr. Jerčimović po ocjeni ovoga suda podcijenio rizik da može sam izvršiti ovaj složeni operativni zahvat nije uključio odnosno nije se konzultirao sa vaskularnim kirurgom time je počinjena liječnička pogreška, s toga je tuženik odgovoran za nastalu štetu prednicima tužitelja.

38.2. Iako je tužitelj nakon saslušanja sudskih vještaka u pismenom podnesku od 01. lipnja 2026. godine pozvao se na mrežne stranice tuženika koje govore da je u vrijeme štetnog događaja kod tuženika su bili zaposleni dr. Waich Hamoud i dr. Dražen Curman, tuženik ničim te navode nije osporio da tog 14. srpnja 2016. nije bio vaskularni kirurg u bolnici.

38.3. Ovaj sud prihvaćajući nalaz i mišljenje sudskih vještaka da je zbrinjavanje kod operativnog zahvata ozljede donje šuplje vene trebao zbrinjavati specijalist vaskularni kirurg i da je to propust u liječenju.

38.4. Prema tome tuženik se ne može pozivati da nije odgovoran zbog toga što su vještaci utvrdili da odstranjenje metastaze kod prednika tužiteljica predstavlja komplikacije u liječenju. Sud ne prihvaća navode tuženika i umješača da su sudski vještaci izašli izvan okvira činjeničnog supstrata o kojemu se raspravlja u ovome postupku iz razloga što je vještačenje provedeno po nalogu ovoga suda rješenjem posl. br. Pn-45/2019-33 od 23. siječnja 2023. godine.

39. Ovaj sud smatra da svakom čovjeku pa tako i Josipu Betlehemu bez obzira na njegovu postavljenu dijagnozu kao i na utvrđenu prisutnost metastaza u području osmoga segmenta jetre mora mu se omogućiti mogućnost za preživljavanje. Da li bi i koliko bi uspio prednik tužiteljica preživjeti da je uključen u operativni zahvat vaskularni kirurg, na to pitanje nisu mogli odgovoriti niti sudski vještaci. Prema tome šansu za preživljavanje treba dati svakoj osobi.

40. Sud prihvaća navode tužiteljica da liječenje ne mora uvijek dovesti do izlječenja pacijenta međutim svakom bolesniku potrebno je dati mogućnost šansu za preživljavanje, a da bi se tuženik kao zdravstvena ustanova oslobodio odgovornosti za štetu u slučaju neuspjeha liječenja mora dokazati da je poduzeo sve radnje prema pravilima liječničke struke.

41. Tužiteljice od tuženika potražuju naknadu imovinske i neimovinske štete u smislu odredbe čl. 1101. i 1093. ZOO-a.

42. Iz iskaza tužiteljice Nade Betlehem proizlazi da je supruga sada pok. Josipa Betlehema koji je preminuo 16. srpnja 2016. godine. Da su u braku bili 42 godine u kojem su dijelili dobro i zlo te u kojem je rođeno dvoje djece. Pokojni suprug imao određenih zdravstvenih problema. Imao je prije moždani udar, te operaciju debeloga crijeva. Operativni zahvat trebao je izvršiti dr. Jerčimović. Bili smo svaki dan u bolnici ja i moja djeca, a taj dan kad je bio operiran, ja sa djecom sam čekala gore, i ništa dočekale. Kad sam ja došla na intenzivni odjel dobila sam informaciju od jedne liječnice koja je tamo bila, dobila sam informacije o pok. Suprugu. Dala je do znanja da je operacija bila teška i da je dva puta reanimiran, da je izgubio puno krvi. Ja sam ga vidjela nakon što mi je liječnica dala odobrenje. On samom nije mogao razgovarati. Iz njezina iskaza sud doznaje da je za smrt supruga doznala u

nedjelju u jutro od liječnika. Tog momenta da nije bila svjesna što se je zapravo dogodilo te si postavila pitanje da li smo mogli nešto drugačije napraviti. Osim što ju je smrt pogodila došlo je i do velikih promjena u njenom, životu, jer je on drugačije u nekim stvarima i razmišljao, a sada ima druge obaveze. Pila je lijekove za smirivanje, a i sada kada ga se sjeti ponovno to sve proživljava.

Tog dana 16. srpnja 2016. godine bila je živa i suprugova majka koja je preminula 10 mjeseci nakon njegove smrti. Tužiteljica navodi da su njihove kćerke živjele sa njima i to kćerka Nataša do 1997., a kćerka Andreja do 2005. godine. Za vrijeme života rodili su se i unuci koji su dolazili u naše domaćinstvo, i na čuvanje, a on kao djed vozio ih je gdje je trebalo.

43. Tužiteljica Nataša Dolenec koja je kćerka pok. Josipa Betlehema navodi da je smrt oca koja bila neočekivana, teška i traumatična i da je doživjela šok. Nitko nije razmišljao pa tako ni ona da bi se takvo nešto moglo dogoditi. Navodi da još uvijek ide kod dr. Grubić na terapije, koja je psihijatar, troši lijekove, morala je zatražiti pomoć jer se nije mogla nositi sa smrću pokojnog oca. Sud doznaje da su oni jedna velika obitelj koja se lijepo slaže, međusobno si pomažu te da se 1997. preselila u drugu ulicu od roditelja. Za vrijeme života oca svakodnevno su se posjećivali, obrađivali vinograd i zemlju. Pok. Otac je vozio starijeg i mlađeg sina na njegove aktivnosti, družili su se. Iako se udala i zasnivala svoju obitelj odnosi sa roditeljima pa tako i sa pok. ocem ostali su nepromijenjeni. Da i sada suprug njezin obrađuje zemlju od roditelja, a majka da je kuhala za njih. Tužiteljica je pratila oca na preglede, a kad nije išla sa njim da su kontaktirali telefonskim putem.

44. Tužiteljica Andrea Lonjak koja je kćerka navodi da ju je smrt oca pogodila i zatekla. Potvrdila je navode tužiteljice i njezine sestre o međusobnom pomaganju u obitelji i dobrim međuljudskim odnosima. Sud doznaje da nije zatražila nikakvu psihološku pomoć i da se je nosila sa svojom boli. Njegova smrt ju je strašno iznenadila. Kao što su njezina majka i sestra rekle oni su živjeli kao jedna obitelj. Ja sam do 2007. živjela sa njima u kući, sa pok. Ocem i majkom, rodila se i starija kćerka kada smo stanovali tamo. Majka je kuhala za njih, njih dvoje su čuvali kćerku tako d o 3. godine života nije trebala ići u vrtić. Iako sam sa suprugom i kćerkom odselila 2007. iz naše i njihove kuće, u Koprivnicu, 4 puta tjedno smo posjećivali baku i dedu moje roditelje, zajedno smo slavili rođendane, imendane i sva druženja koja smo imali. Pomagali u vinogradu, na zemlji. Ne samo što smo mi njima pomagali i oni su nama pomagali. Ja nisam zatražila nikakvu psihološku pomoć, sama sam se nosila sa tugom.

45. Prema odredbi čl. 19. st. 1. i st. 2. ZOO-a, svaka fizička i prana osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim Zakonom.

Pod pravnim osobnostima ovoga Zakona razumijevaju se prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr.

46. Ovaj sud smatra da utvrđena visina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju dosuđene pravične novčane naknade za imovinsku štetu čl. 1100. st. 1. ZOO-a.

47. Analizirajući iskaze tužiteljica utvrđeno je da su tužiteljice supruga i kćerke sada pok. Josipa Betlehema koji je preminuo dana 16. srpnja 2016. godine u Općoj bolnici u

Koprivnici. Da je obitelj sada pok. Josipa Betlehema kao i njihovih kćerki Nataše i Andreje koje su se udale tijekom života i osnovale svoju obitelj i napustile zajedničko domaćinstvo, ostale povezane i usmjerene jedna na drugu i to međusobnim pomaganjima, i svakodnevnim kontaktima, ne samo kao roditelja i djeteta već kao djeda i unuka. U životima tužiteljica došlo je do emocionalnoga gubitka, a koje je utjecalo na njihovo psihičko zdravlje, budući da se iste nisu mogle nositi sa boli zatražile su i psihološku pomoć, osim Andreje Lonjak. Gubitkom supruga i roditelja nestali su svakodnevni kontakti koji su bili uobičajeni između njih. Iako je sada pok. Josip Betlehem imao zdravstvene probleme nisu očekivale da će doći do smrtnog ishoda tim više što je bio podvrgnut operativnom zahvatu.

47.1. Sud je utvrdio da tužiteljicama zbog gubitka Josipa Betlehema u opisanom štetnom događaju nastala je velika duševna bol koja je dovela do povrede njihovog prava i osobnosti na duševno zdravlje (čl. 1101. ZOO-a).

48. Sud je dosudio prvotужiteljici pravični novčani iznos od 43.798,52 EUR, s osnova neimovinske štete zbog smrti supruga, drugotужiteljici dosuđen je pravični novčani iznos od 29.862,63 EUR, s osnova neimovinske štete zbog smrti roditelja, trećetужiteljici dosuđen je pravični novčani iznos od 29.862,63 EUR, s osnova neimovinske štete zbog smrti roditelja (čl. 1101. ZOO-a).

48.1. Navedeni iznosi su u skladu s ustaljenom sudskom praksom te odgovaraju iznosima iz orijentacijskih kriterija VSRH koji je na sjednici građanskog odjela 05. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. br. Su-IV-47/2020-5 zauzeo pravno shvaćanje da se mijenjaju orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete od 29. studenog 2002. na način da se tada prihvaćeni iznosi povećavaju za 50% koje pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske su sudovi dužni primjenjivati na obvezene odnose nastale nakon 01. siječnja 2006. godine u svim stupnjevima suđenja.

49. Sud je dozvolio preinačenje tužbe tužiteljica kako je i zatraženo pismenim podneskom od 19. rujna 2023. (list 245), (čl. 191. ZPP-a), a kojem se preinačenju protivio tuženik i umješlač imajući u vidu odluku VSRH građanskog odjela 05. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. br. Su-IV-47/2020-5.

49.1. Tuženi neosnovano navode da naknada neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti zbog nepostojanja informativnog pristanka je poseban vid štete i da tužiteljice nisu na taj način postavile tužbeni zahtjev iz razloga što tužiteljice u tužbi te tijekom cijelog ovoga postupka upravo tvrde suprotno.

50. Ovaj sud smatra da je neosnovan istaknuti prigovor zastare kod strane tuženika i umješlača za naknadu neimovinske štete (na povišeni dio) iz razloga što su tužiteljice usklađivanje izvršile u skladu s novim orijentacijskim kriterijima Vrhovnoga suda.

51. Prema odredbi čl. 1093. st. 1. ZOO-a propisano je da tko prouzroči nečiju smrt dužan je nadoknaditi uobičajene troškove njegova pogreba.

51.1. Tužiteljica Nada Betlehem navodi da je nakon smrti dala sam izraditi nadgrobni spomenik, a to je radila osoba po prezimenu Habek. Priložila sam i račun.

51.2. Sud doznaje da su karmine uobičajene u mjestu prebivališta Josipa Betlehema koje su bile u njihovoj kući, iz njezina iskaza proizlazi da se je okupila njihova obitelj i prijatelji, kumovi. Na karminama su se poslužili naresci, kolači, sokovi, a drugi dan je bio ručak. Sokovi, piće i naresci su kupljeni, a druge namirnice imali su kod kuće.

Tužiteljica je morala izdvojiti novac za pogrebne troškove i to novac za lijes, svećenika, muziku, vijence. Sve troškove vezane za pogreb vršilo je pogrebno poduzeće Internacional iz Koprivnice. Tužiteljica je morala kupiti i odjeću, obuću na ime crnine iako je nešto imala doma. Morala je kupiti zimski kaput, baloner za proljeće, a sve je ovisilo o sezoni (smrtni slučaj se desio u ljeto).

51.3. Iz iskaza tužiteljice Nataše Dolenec i Andreje Lonjak proizlazi da su morale izdvojiti novac također za žalobnu odjeću iz razloga što se smrt oca desila iznenada, a u kući nisu imale crne odjeće. Tužiteljica Nataša Dolenec navodi da je nosila crninu 6 mjeseci i da je morala kupiti i djeci i suprugu, dok tužiteljica Andreja Lonjak nosila je crninu oko 8 mjeseci, a morala je kako navodi kupiti sve, hlače, majice, kape i dr.

51.4. Uvidom u račun 85/01-2 utvrđeno je da je Habek d.o.o. izdao račun na iznos od 2.654,46 EUR.

51.5. Uvidom u račun br. 1362/0001/1 od 04. kolovoza 2016. utvrđeno je da je International d.o.o. za prijevoz, proizvodnju i trgovinu pogrebom opremom i cvijećem izdao račun prvotuziteljici Nadi Betlehem u iznosu od 731,17 EUR (list 86).

52. Analizirajući iskaze straka kao i predložene račune utvrđeno je da je za prvotuziteljicu Nadu Betlehem nastao trošak u iznosu od 731,17 EUR (troškovi pogreba), troškovi spomenika u iznosu od 2.654,46 EUR te troškove na ime žalovne odjeće, karmina, vijenaca, svijeća, cvijeća te troškove glazbe u iznosu 1.312,75 EUR u smislu odredbe čl. 223. ZPP-a. (prvotuziteljica ne raspolaže računima, a nije ni životno za očekivati da bi ih sačuvala) radi toga sud je dosudio prvotuziteljici novčani iznos od 4.698,38 EUR s osnova imovinske štete.

52.1. Sud je dosudio drugotuziteljici Nataši Dolenec i trećetuziteljici Andreji Lonjak svakoj na ime imovinske štete novčani iznos od 265,45 EUR, budući da je utvrđeno da su nosile crninu iza pok. oca u zatraženom iznosu.

53. Prema odredbi čl.1103. ZOO obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga.

54. Prema odredbi čl.1086. ZOO obveza naknade štete smatra se dospelom od trenutka nastanka štete.

55. Sud je dosudio prvotuziteljici, drugotuziteljici i trećetuziteljici zakonsku zateznu kamatu u smislu odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a s osnova neimovinske štete od dana podnošenja zahtjeva tj. od 29. ožujka 2018. godine pa do isplate.

56. Tužiteljicama je dosuđena zakonska zatezna kamata na imovinsku štetu od dana presuđenja tj. od 30. rujna 2026. pa do isplate (čl. 29. st. 2. ZOO-a).

57. Drugotužiteljica i trećetužiteljica su odbijene sa preostalim zahtjevom za naknadu zakonske zatezne kamate na dosuđene iznose od 29. ožujka 2018. pa do 30. rujna 2026. godine kao neosnovan iz razloga što je visina imovinske štete utvrđena tek donošenjem ove odluke.

58. Na temelju utvrđenih činjenica tužiteljice su dokazale da nije postojao pisani informativni pristanak na operativni zahvat prednika tužiteljica te da je vještačenjem utvrđeno da operativni zahvat koji je izveden nije uključen vaskularni kirurg počinjena je liječnička pogreška, s toga je valjalo usvojiti tužbeni zahtjev tužiteljica u cijelosti.

59. Stranke su zatražile naknadu parničnih troškova.

59.1. O troškovima stranaka sud je odlučio temeljem odredbe čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a. (VPS 108.753,07 EUR).

59.2. Tužiteljicama su dosuđeni troškovi za zastupanje po punomoćniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika Narodne Novine (142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22 u daljnjem tekstu Tarifa, i to za sastav tužbe (Tbr. 7. t. 1.) dana 11. srpnja 2019. u iznosu od 1.638,00 EUR, podneska (Tbr. 8. t. 1.) dana 28. listopada 2019. u iznosu od 1.638,00 EUR, ročište (Tbr. 9. t. 2.) dana 12. studenog 2019. u iznosu od 819,00 EUR, ročište (Tbr. 9. t. 2.) 2.3.2020. u iznosu od 819,00 EUR, ročište (Tbr. 9. t. 1.) dana 1.9.2022. u iznosu od 1.638,00 EUR, podnesak (Tbr. 8. t. 1.) dana 19.9.2023. u iznosu od 1.638,00 EUR, podnesak (Tbr. 8. t. 1.) dana 26.3.2024. u iznosu od 1.638,00 EUR, podneska (Tbr. 8. t. 1.) dana 28.5.2024. u iznosu od 1.638,00 EUR, podneska (Tbr. 8. t. 1.) dana 15.9.2025. u iznosu od 1.638,00 EUR, ročište (Tbr. 9. t. 1.) dana 14.5.2026. u iznosu od 1.638,00 EUR, ukupno 14.742,00 EUR, te trošak po Tbr. 40 od 20% u iznosu od 2.948,40 EUR, ukupno 17.690,40 EUR, PDV od 25% u iznosu od 4.422,60, Sveukupno: 22.113,00 EUR, sudska pristojba na tužbu u iznosu od 1.232,00 EUR, sudska pristojba na presudu u iznosu od 1.232,00 EUR, sveukupno 24.577,00 EUR, te trošak vještačenja u iznosu od 2.090,40 EUR, sveukupno 26.667,40 EUR.

59.3. Tužiteljici na priznati trošak postupka u iznosu od 26.667,40 EUR pripada i zakonska zatezna kamata koja na navedeni iznos teče od presuđenja tj. od 30. rujna 2026. pa do isplate sukladno odredbi čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona (Narodne novine br. Narodne novine 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22), te odredbe čl. 29. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22).

60. Sud je odbio tužiteljice sa preostalim zahtjevom za naknadu troškova i to za podnesak 14.5.2020. u iznosu od 1.965,00 EUR, podnesak 22.5.2026. 1.965,00 EUR nije bilo potrebno za vođenje ovoga postupka, podnesak 1.6.2026. 1.965,00 EUR nije bilo potrebno za vođenje ovoga postupka, ročište 11.5.2026. 1.965,00 EUR – nije bilo ročišta, podnesak 8.4.2024. 1.965,00 EUR - nema podneska, sveukupno 9.825,00 EUR.

61. Temeljem navedenog valjalo je presuditi i riješiti kao izreci presude i rješenja.

Koprivnica, 30. rujna 2026.

Sutkinja:
Draga Parag

Dokument je elektronički potpisan: Draga Parag Vrijeme potpisivanja: 30-09-2026 14:14:17	DN: C=HR O=OPĆINSKI SUD U KOPRIVNICI 2.5.4.97=#OC1156415448522D3638353136393338393735 OU=Signature S=Parag G=Draga CN=Draga Parag
--	--

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda u tri istovjetna primjerka u roku od 15 dana, od dana dostave ili objave i uručenja ovjerenog prijepisa presude.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. Zakona o parničnom postupku).

Dostaviti:

1. Odvjetnik Josip Mađarić, Koprivnica
2. Odvjetnik Marko Golubić, Koprivnica
3. Odvjetnik Krešimir Čurković, Zagreb

Broj zapisa: **9-3088d-efe83**

Kontrolni broj: **086cc-f7e6b-bdcae**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Draga Parag, O=OPĆINSKI SUD U KOPRIVNICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.